

Szirmai István elvtárs szegedi ünnepi beszéde

(Folytatás az 1-es oldalról)

Pontban 10 órakor felcsengett a Himnusz, galambok százai röppentek a magasba — kezdődött az ünnepi nagygyűlés. Az ünnepelő dolgozókat Juhász József elvtárs, a Szakszervezetek Megyei Tanácsának elnöke köszöntötte. Megnyitó szavai után Szirmai István elvtárs, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Központi Bizottság osztályvezetője, Szeged országgyűlési képviselője mondott ünnepi beszédet.

— A munkás nemzetközi harcok napján — kezdte beszédét — ma sok százmillió ember gyülekezik szerte a világban, hogy megmutassa erejét, egységét és kifejezze elszántságát: folytatja a harcot az emberek boldogságáért, az emberi haladásért, a békéért.

Kifejtette ezután, hogy május elseje a dolgozó, termelő, alkotó emberek nemzetközi szolidaritásának ünnepe.

A nemzetközi munkásszolidaritásnak ma már nemcsak jelszavai vannak. Van anyagi bázisa is.

A munkásosztály nemzetközi szolidaritása mögött ott van mindaz az anyagi erő, amely a szocialista tábor népei rendelkeznek. A szocializmus ma már nem elmélet, hanem győzedelmes valóság. — Innen, Szegedről is küldünk forró, testvéri üdvözlést a Szovjetunió és a szocialista országok dolgozóinak. Üzenjük nekik: mi is erősítjük függetlenségünk, békénk zálogát, a szocialista tábor megbonthatatlan egységét — mondotta, majd rámutatott, hogy a szocialista táboron belül a munkás nemzetköziség államközi szerződéseket, kölcsönös testvéri segítségnyújtásban, tervezési munkamegosztásban, egy-egy szelvény árucserében és nem utolsósorban a varsói katonai védelmi szerződésben jelentkezik.

A továbbiakban a szocialista tábor népeinek építőmunkájáról, a haladás érdekében végzett önzetlen tevékenységéről, majd a mi szocializmusunk építő munkáinkról szólt.

A bizakodó, felszabadult hangulatnak — amely ma az ország egész ünnepelő népére jellemző — megvan a reális alapja.

Az ország ügyei rendben vannak, a hatalom szilárdan a dolgozó parasztsággal és értelmiséggel szövetséges munkásosztály kezében van, az ipari termelés növekszik, a dolgozó parasztság is jelentős lépést tett előre a nagyüzemi gazdálkodás útján, telve a boltok szép áruval, a bankban is több mint hárommilliárd forint betétje van a népek, van enivalónk és innivalónk. Ezen a tizenötödik szabad májuson

minden dolgozó ember ön-maga sorsán is mérheti, hogy mit jelent számára a munkáshatalom, mit adott a népeknek a dolgozó embernek a kommunizmus politikája.

A nemzetközi helyzet néhány kérdése után Szirmai elvtárs így folytatta:

— Melyek a mi feladataink? A Magyar Szocialista Munkáspárt kongresszusra készül. A magyar munkásosztály a pártkongresszus tiszteletére szocialista munkaversenyt kezdeményezett. Lendületes, lelkes munka folyik a gyárakban, bányákban. A jelszó — amit a magyar munkásosztály magáévá tett és amelyet a tapasztalatok szerint követ a dolgozó emberek döntő többsége — így szól: építsük gyorsabban a szocializmust, szüntessük meg az elmaradást, amit az ellenforradalom okozott. Beesület, szép szándék ez, mögötte ott van a nép hite a pártban, a párt politikájában. Viszonszól a nép bizalmaért a párt ígéri, soha többé nem feledkezik meg arról, hogy

a szocializmus nemcsak magasabb termelékenységet, nemcsak több termelést, hanem az életszínvonal állandó emelkedését, jólétét, szebb, gazdagabb életet jelent.

— Ezért a versenyfelhívás nemcsak azt tűzi ki célul, hogy érjük el a termelékenység és takarékoság 1960 végére tervezett normáit, hanem azt is, hogy érjük el az év végére az életszínvonal emelkedésében is azt a mértéket, amit 1960 végére terveztünk. A munkásosztály hozzáállása,

a verseny eddigi eredményét mindenkit meggyőzhetik arról, hogy a célkitűzések reálisak

és a párt kongresszusáig az iparban nagyobb eredményeket érünk el a tervezettnél.

— Dolgozó parasztságunk közel fele az elmúlt hónapokban szövetkezeti útra tért. A parasztság az elhatározása nagy örömmel... A szövetkezetbe lépett parasztok már szereztek tapasztalatokat. Ilyen tapasztalat, hogy a munkásosztály, az állam nagy gondal segíti őket politikailag, anyagilag, gépekkel, tanácsokkal, szakemberekkel.

— Az egyénileg dolgozó parasztsággal is jó a viszonyunk. Velük is tartjuk és ápoljuk a testvéri szövetséget. A munkásosztály az egyénileg dolgozó parasztságot is segíti, s úgy becsüli, mint szövetségesét. Úgy tekint rá, mint a jövő szövetkezeti parasztságra és bizalommal várja a még egyénileg gazdálkodó parasztok döntését, hogy mielőbb határozottan, válasszák véglegesen a szocializmust.

— Azt a lendületes építőmunkát — folytatta —, amely a gyárakban és földeken folyik, segíti értelmiségünk is. A magyar értelmiség döntő többsége egyetért a szocializmussal, helyesli pártunk építőmunká-

ját és tevékenyen részt vesz a maga alkotómunkájával a nép harcaiban. Elismerés és bizalom érte a magyar értelmiségnek a néptől, a párttól.

— A cél, hogy a kongresszusig az élet minden területén, a politikában, az iparban, a mezőgazdaságban, a kultúrában érjünk el nagyobb eredményeket,

hogy a kongresszus még szilárdabb alapot építhessen és magasabb szintre tervezhesse a következő évek programját.

— Elérjük ezt a célt. Ennek feltétele, hogy

védjük és erősítsük népünk egységét,

a kommunizmus és pártokivüliek őszinte barátságát, a munkások, parasztok, értelmiségiek és minden dolgozó hazafias szövetségét. Mélyítsük tovább életünk demokratizmusát, biztossítsuk az egymás iránti bizalom légkörét, amely nélkül nincs alkotás, amely nélkül nincs a munkában öröm. A másik feltétel:

ápoljuk barátságunkat a Szovjetunióval és a többi szocializmus építő testvéri néppel,

vigyázzuk és erősítsük a szocialista tábor egységét. Folytassuk, a világ minden haladó erőivel összefogva, harcunkat a békéért. Örkdödjünk éberben hazánk függetlenségén, népünk szabadságán. A harmadik feltétel:

dolgozzunk egy kicsit mindannyian jobban, vezetők és nem vezetők egyaránt.

Mutassanak példát fegyelemben, törvénytiszteletben, munkában a kommunizmusért. És értsük mindannyian: minden új szerszám, a termelékenység emelésének minden kis sikere, minden szem búza, amivel többet termelünk, minden forint, amit megtakarítottunk a népet gazdagítja, a szocializmus építését gyorsítja. Nem utolsósorban feltétele a fejlődésnek, hogy

kövessük bizalommal a magyar munkásosztályt és a magyar nép vezető erejét, a Magyar Szocialista Munkáspártot.

A továbbiakban hatalmas taps közben adta át

a párt Központi Bizottságának forró üdvözlését

a szegedi dolgozóknak. Nagy tapsal fogadott beszéde végén Szeged forradalmi múltú dolgozó népét éltette.

Az ünnepi nagygyűlés az Internacionálé hangjaival fejeződött be, majd az eső ellenére is megkezdődött a hangulatos szórakozás.

Hruscsov a nemzetközi Lenin-díjasok között

A nemzetközi Lenin-díjakat odaítélő bizottság a »Népek közötti béke megszilárdításáért« elnevezésű nemzetközi Lenin-díjjal Nyikita Hruscsovot, William Dubois amerikai tudóst, Otto Buchwitz német munkásmozgalmi vezetőt, K. Varnalisz görög író és Montague angol publicistát tüntette ki.

A régi, harcos május elsejék tiszteletére:

Emléktáblát avattak a Kállay-ligetben

Mint ismeretes, az úttörők forradalmi nyomolvasó mozgalma Szegeden is szép eredményekkel dicsekedhet. Az ifjú kutatók sok írásos és tárgyi emléket kutattak fel a munkásmozgalmak történetéből. A Tisza-parti általános iskola úttörői a nyomolvasó munkájuk során többek között feldolgozták az újszegedi Kállay-liget rövid történetét, melyet térképpel és korabeli fényképpel fel is küldtek az országos úttörő-találkozóra.

Elhatározták, hogy emléket állítsanak a Kállay-ligetben a munkásmozgalmak régi harcainak emlékére. Az emléktábla az Újszegedi Szövőgyár és a szülők segítségével május 1-re el is készült, s a nagy ünnep előtti napon helyezték el a ligetben. A mintegy kétszáz főnyi úttörő, a tanári testület és a környék lakosságából összejejt ünnepelő előtt Varga János munkásmozgalmi veterán tartott tájékoztatót a régi harcos május elsejéről, amelyeket a Horthy-terror ellenére is megtartottak a szegedi munkások. A helybeli lakosság nevében Csillag István mondott köszönetet az emléktábla elhelyezéséért, s ígéretet tett annak őrzésére. A kedves ünnepségen az úttörők szavazatokat, énekszámokat adtak elő.

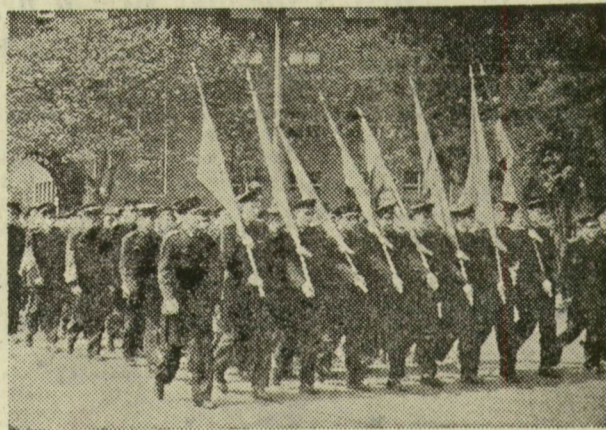
S a Kállay-liget egyik öreg fűzfáján most már díszes tábla hirdeti, hogy »Hálás szeretettel emlékeznek a régi harcos május elsejére a Tisza-parti iskola úttörői«.

Rekordforgalom a taxiknál

Május elsején a taxik húsvét hétfőjéhez hasonló nagy forgalmat bonyolítottak le. Az Autóközlekedési Vállalat 15 taxija állandóan úton volt. A nap minden órájában 10–12 dolgozó várt kocsira.

A május elsejei taxiutak főleg a Kőrösi Halászcserdához, Újszegedre vezettek.

A szegedi felvonulásról

A vasutasok impozáns menetének részlete

Fehér inges kisziták nyitották meg a Főiskola szép felvonulását

A Tudományegyetem hosszú menetének élén neves professzorok haladtak. (Balról jobbra: Nyíri Antal rektorhelyettes, dr. Koch Sándor Kossuth-díjas, dr. Madácsy László docens, dr. Antalffy György rektor, dr. Kalmár László és dr. Greguss Pál Kossuth-díjasok)

Májusi szórakozók között

Evek óta igényt tartunk rá, hogy május elsejét vidáman töltsük el. Az idei is jól kezdődött, de 10 óra után erősödött a szél, s alig később már szemerkélt az eső. A gyűlés után mégis ezek töltötték át a hidon, a partifürdő, a liget felé, dacolva a szélllel és esővel.

A lacikonyhák előtt épp úgy tolongott a virsli, a sült kolbász és a sörkedvelők hada, míg csak gyéren esett az eső, mint más nap-sütéses május elsejeken. Ujdonság is akad: a sátrakban, a Szegedi Konzervgyár múlt hét óta gyártott Almuská-ja.

A leleményesebbjei a nagygyűlés után mindjárt az éttermeket rohamozták meg. Sokan kint rekedtek a víztükrös utcákban, ahol taxik cikáztak, s tömegek álltak a kapuk alatt, vagy siettek valahová. Lehet, hogy »pendliztek« egyik szórakozóhelyről a másikra. De sajnos, azzal a bizonyos cipőkánál sem lehetett több embert beprélni egy-egy szórakozóhelyre. Ahol pedig még volt hely, mint a Dózsa-klubban, portás állt a bejáratnál a jelzővel: »Igazolványt, vagy csak a testemen keresztül.«

A Szegedi Kenderfonógyár dolgozóit a ligetben lévő teniszpályájukon, a jutszportgyáriak a szakszervezeti székházban, az eszet- és a szalámigyáriak pedig saját üzemükben folytatták az ünneplést a nagygyűlés után.

S ki tudja, hány más szórakozásra alkalmas helyen kötöttek ki az emberek?

A vendéglőkben, vagy az üzemi éttermekben terített asztalok mellett a nagy termek is kicsinynek bizonyultak az áradó jókedvnek és a táncos láboknak. A Szalámigyárban jóval éjjel után is sokáig rúgták a port.

Vidám szórakozás a kenderfonógyári sátorban Újszegeden

Vidám szórakozás a kenderfonógyári sátorban Újszegeden

Több helyen — mint a szakszervezeti székházban, vagy akarta tudomásul venni, hogy május elseje van, az emberek azonban ragaszkodtak az ünnephez, a vidámsághoz. Az éttermek bábéli zsvajában válogathatott az ember tánczenét, hallgató dalt, vagy jó, hangos május kurjongatást, miközben az utcán ballagtak hazafelé, akik kidőlték. A járdán fényes foltokban tavacsok csillogtak. Az emberek ke-rülgették őket jobbra-balra. De volt aki hiába kerülte, két lépés, egy loccsanás... és aztán egy lépés, két loccsanás... A két loccsanás leginkább azokkal fordult elő, akik már amúgy is el-áztak.

Az eső még éjjel felé is szemerkélt, a felhős égen már egy-két csillag hunyorgott. Hiába, az eső csak nem akarta tudomásul venni, hogy május elseje van, az emberek azonban ragaszkodtak az ünnephez, a vidámsághoz. Az éttermek bábéli zsvajában válogathatott az ember tánczenét, hallgató dalt, vagy jó, hangos május kurjongatást, miközben az utcán ballagtak hazafelé, akik kidőlték. A járdán fényes foltokban tavacsok csillogtak. Az emberek ke-rülgették őket jobbra-balra. De volt aki hiába kerülte, két lépés, egy loccsanás... és aztán egy lépés, két loccsanás... A két loccsanás leginkább azokkal fordult elő, akik már amúgy is el-áztak.